

TORONYIRÁNY

XIV. 37.

2020. szeptember 13.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 24. vasárnap

Szeptember 14. A Szent Kereszt felmagasztalása

Szeptember 15. A Fájdalmas Szűzanya

Péter apostol kérdése a legalisták, a törvénytisztelők gondolkodásmódjára vall: hányszor kell megbocsátanunk az ellenünk vétő testvéreinknek? Van-e erre kötelező szabály Jézus evangéliumában? S lehet-e a megbocsátást az igazságosság szerint meghatározni? Jézus válasza világos: erre nincs „törvény”, illetve csak egyetlenegy van: a szeretet törvénye, amely viszont nem ismer határokat, sem megszorításokat. A megbocsátás és az irgalom nem az igazságosság kérdése, hanem a jóság és a szeretet.

Ennek a krisztusi tanításnak és magatartásnak az alapja az a tény, hogy mindnyájan Isten végtelen szeretetének és irgalmának határtalan erejéből élünk. Mindnyájan Isten megajándékozottjai vagyunk, olyanok, akiknek elengedte tartozását. Isten adósai voltunk mindnyájan, de ő elengedte tartozásunkat Krisztus által, aki – Szent Pál szavai szerint – adóslevelünket saját testében fölszegezte a fára. Sőt, Isten nem egyszerűen csak elengedte tartozásunkat, hanem saját életével „fizette meg” életünket.

A megbocsátás és irgalom nem a keresztyének gyöngesége és félnksége, hanem Istenben való hitünk és reményünk logikus következménye, - a szeretet erejének legszebb megnyilatkozása. Otthon a családi körben, a munkahelyen, a templomban és az utcán. Vegyük komolyan a szentmisén elhangzó felszólítást: „Engesztelődjete ki szívből egymással!”

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- 1. Iz 55,6-9** Aki Istentől irgalmat remél és bocsánatra számít, annak a megbocsátást kell gyakorolnia embertársai felé is.
- 2. Fil 1,20 ad-24.27a** Krisztus azért halt meg és támadt fel, hogy életünkben és halálunkban egyaránt az övéi lehessünk.
- 3. Mt 20,1-16a** Jézus példabeszéddel is illusztrálja annak az alapvető követelménynek a jelentőségét, hogy amennyiben bocsánatra számítunk Istentől, egymásnak is meg kell bocsátanunk.

A megbocsátás és a szívtelen szolgáról szóló példabeszéd

A hetes szám hagyományosan a teljességet, tökéletességet fejezte ki. Péter kérdése tehát így hangzik: Van-e olyan mértéke a vétkeknek, amelyen túl már nem vagyunk kötelesek megbocsátani embertársunknak? Más szóval: Van-e határa a megbocsátásnak?

Jézus válasza szintén a számszimbólika alapján áll: Mindig meg kell bocsátani. Más szóval: A bocsánatnak nincs határa, nincs annyi véték, amit már nem kellene megbocsátani. Jézus ugyanis a hetet megsokszorozza tízzel, s ennek értelme: végtelen. A véges szám nem fejezheti ki a bocsánatot, mert a megbocsátásnak nincs határa. A mondás mögött felismerhető az utalás Lámech bosszúdálára: „Ha Káint hétszer bosszulják meg, Lámechet hetvenhétszer”. Lámech arról beszél, hogy vérbosszúja korlátlan. Jézus megfordítja Lámech szavait: a megbocsátás korlátlan! Természetesen Jézus felhívásának csak úgy van értelme, ha tudjuk, hogy Isten maga is így gyakorolja velünk szemben irgalmasságát. Ezt fejt ki a következő, a szívtelen szolgáról szóló példabeszéd, mely Máté sajátja. Az előző szakaszhoz a megbocsátás témája kapcsolja. Jóllehet ott a megbocsátás korlátairól érdeklődik Péter, itt pedig Jézus a megbocsátás kötelességéről beszél. Új vonás: az isteni megbocsátás is attól függ, hogy az emberek megbocsátanak-e egymásnak. S ebben hasonlít a Miatyánk ötödik kéréséhez (6,12-15).

A bevezetés jellemző a példabeszédekre: a mennyek országa nem a királyhoz, hanem inkább a királysághoz hasonlít, ahol számadást tartanak. A mennyek országa itt ismét az egyházi közösséget jelzi. A király keleti kényúr, szolgái pedig mai érte-

lemben vett miniszterek. A szövegben szó szerint „királyember” áll, ami talán arra utal, hogy földi királyról van szó. Ugyanis Istent is királyként emlegették. Később a példabeszédben már csak az úr és a szolga ellentétével találkozunk. A király jelzői mind találóak Istenre és Jézusra: úr, türelmes, könyörületes, igazságos.

Az egyik miniszter sikkasztott. Az összeg óriási, ami ismét a példabeszédre jellemző. A talentum (görögül tálanton=mérleg, lemért súly) arany vagy ezüst korong volt, amelynek szabványos súlya változott a történelem folyamán, sőt vidékenként is. Jézus korában, Júdeában is az attikai talentum volt használatban, amely 6000 drachmának felelt meg, és súlya kb. 26,2 kg volt. Mesebeli összegről van szó, amihez napjainkban csak az államadósságot lehetne hasonlítani. Ilyen összeget magánember sohasem tudott volna megtéríteni. A király el akarja adni a minisztert rabszolgának családjával együtt, de az elsikkasztott összeget így sem tudta volna visszaszerezni. A király azonban nagylelkű, s többet ad, mint amennyit a szolga kér: elengedi egész adósságát. A szolga ugyanis kétségbeesetten lehetetlent ígér: mindent megfizet! Így még inkább kitűnik az ellentét a nagylelkű király és a szívtelen szolga között.

A szolgatárs adóssága már mindennapi: száz dénár száz napszámnak felel meg (vö. 20,2). A dénár (görög dénarion) tízest jelent, mert eredetileg tíz ász volt az értéke. A legelterjedtebb római pénzegység volt és Krisztus korában kb. 1/25 aranyat tett ki, s egyenértékű volt a drachmával (vö. 14,24). A két adósság között tehát az arány egy a hatszázézerhez! Valóban keleti példabeszédről van szó. A király átadja a szívtelen szolgát a kínzóknak. A görögben „kínzó” áll, de a fordításban szereplő „poroszló” jelentése is hasonló: végrehajtó, hóhér, hajdú stb. A szolgát gonosznak nevezi, ez pedig a sátán jelzője (6,13). A bocsánat megtagadása sátáni rosszasság, főleg akkor, ha az illetőnek előzően megbocsátottak. A 33. vers „kellott” igéjéért így is lehet fordítani: Nem lettél volna köteles te is megkönyörülni? A szívtelen szolga büntetése a kárhozat. Kínja soha sem szűnik meg, mert kínja sem törlesztheti le óriási adósságát.

A példabeszéd mondanivalóját a 35. vers foglalja össze. A részleteket nem szabad allegorizálni, mintha a király magatartása mindenben megfelelné Isten intézkedéseinek. A példabeszéd lényege ugyanis a csattanó, ez pedig a két adósság nagysága között fennálló ellentétre épít. A lényeg az, hogy Isten megbántása hozzá sem mérhető az emberek megbántásához. De Isten nagylelkű és mindig kész mindent megbocsátani, ha kérjük, illetőleg ha mi is készek vagyunk egymásnak megbocsátani. Aki nem tud lemondani apró követeléseiről, az hogyan remélheti, hogy Isten lemond a vele szemben támasztott követelésről?

Isten irgalma elsősorban a megváltásban mutatkozott meg. Jézus Krisztus elégtételét elfogadta a világ bűneiért. Azért hangoztatja az apostol is, hogy „bocsátsatok meg egymásnak, ahogy Isten is megbocsátott nektek” (Ef 4,32). Aki nem így tesz, az kizárja magát Isten irgalmából, s eléri a „harag”, vagyis az ítélet. Az isteni irgalom megtapasztalása kell, hogy átalakítson bennünket. Erre utal a 35. versben a „szívből” kifejezés. Ebben a versben különben szerepelnek Máté kedvenc kifejezései: a mennyei Atya, a testvér. Azért vagyunk testvérek, mert van mennyei Atyánk. A megbocsátás kötelessége is ebből ered.

Jakubinyi György

Beszéljünk a gyermeknek Istenről (24.)

4. NEVELÉSSSEL EVANGELIZÁLNI

III. Merjük hirdetni az Evangéliumot

A balesetről szóló példabeszéd

Vessük össze ezt a változatot a tudományos eredményekkel. Észre kell vennünk, hogy az utóbbit nem lehet elfogadni, hiszen a kutya eltűnt; de ugyanakkor elutasítani sem lehet, mert más magyarázatot nem találtak a balesetre. Ilyen a kapcsolat a tudomány és a teológia között is. Ha nincsenek bizonyítékok a hitre, akkor a hit tagadására sem lehet következtetni. Képzeliük el most, hogy a bizonyosság kedvéért a tanúval kapcsolatosan indítunk vizsgálatot, megkérdezzük mindenkit, aki ismeri őt. Ha mindenki, vagyis a szülei, tanárai, a pap, a polgármester a fiú élénk képzelőerejéről beszél, akkor nem hihetjük el azt, amit a baleset körülményeiről mondott. Ha viszont mindenki azt hangsúlyozza, hogy milyen őszinte a fiú, akkor nagyobb hitelt adhatunk szavainak. Ez bizonyítja, hogy nem az alapján hiszünk neki, amit ő elmondott, hanem aszerint, amit róla mondtak. A hasonlat analógiájára megvizsgálhatjuk, mennyiben van szerepe az Egyháznak a hit közvetítésében. Közismert az a megállapítás, hogy hitünk a vértanúk tanúságtételén alapszik, akik életüket adták azért, mert kiálltak Jézus feltámadásának igazsága mellett. Hogy az Egyházat „Anyának” mondjuk, vajon nem azért van-e, mert az apa elismerése mindig magában foglalja az anya szavaiba vetett hitet is?

A felmérések erkölcsi normái

Az evangéliumi erkölcs az élet erkölcsi mutatója, nem hasonlítható a felmérések erkölcsi képeihez. A „felmérések erkölcsé” alatt egy olyan gondolkodásmódot értek, amely szerint ahhoz, hogy megtudjuk valamiről, hogy „jó”-e, elegendő egy felmérést készíteni, és ha a megkérdezettek 51%-a „jónak” ítéli, akkor kijelenthető, hogy az a bizonyos dolog „jó”. Képtelenségnek tűnhet, pedig ez a mai társadalomban bevett szokás. Hány olyan programot dolgoztak ki felmérések alapján, amelyeket nevelői szándékkal készítettek? Ha nem ügyelünk, attól teszi függővé az „erkölcsöt” egy mai ember, hogy hányan cselekszenek aszerint. Jézus mindig is óvott minket a tömegek megmozdulásaitól. Amikor királlyá akarják koronázni, ő visszautasítja. Mint keresztény nevelők, olyan erkölcsöt közvetítünk, amelynek érvényessége nem attól függ, hogy hányan követik. Rajtunk a sor, hogy felhívjuk a fiatalok figyelmét a felmérések hamis erkölcsi mutatóira.

Az erkölcs három szintje

A keresztény erkölcs igyekszik megmutatni, melyek azok a feltételek és utak, amelyek minden ember számára lehetővé teszik, hogy a többiekkel együtt teljes értékű emberként tudjon élni. Az erkölcs végső célja - itt ismét X. Thévenot gondolataira támaszkodom -, hogy az ember boldog legyen, illetve, hogy minden ember teljes egészében a lehető legharmonikusabban fejlődjön. Az erkölcsnek három síkja van.

Az egyetemes sík

A minden egyes emberben meglévő összetevőket figyelembe véve, az erkölcs ezen a síkon olyan alapelveket kutat, amely befolyásolja a konkrét cselekedeteket. Például: tiszteld a másik embert, szeresd felebarátodat, mint saját magadat.

Világos, hogy ezek a parancsok mindenkire vonatkoznak, bármikor és bárhol élt és élő társadalmakra. Azon kell lennünk, hogy ezek ne is változzanak, ne függjenek az időtől. Azt gondolhatnánk, hogy a legfőbb parancs mindig a szeretet parancsa lesz. De ugyanakkor ezek az ősi parancsok bizonyos értelemben üresek, tartalom nélküliek. „Szeretni” - ez a szó nem mond semmit arról, hogy hogyan kell szeretnünk a társadalomban, vagy a párkapcsolatban.

A konkrét tettek síkja

Az erkölcs ezen megközelítésénél a középpontban az áll, hogy nem az emberiség utópisztikus erkölcsi ideálját kell keresni, hanem azt a módot, formát, ahogy egy konkrét társadalomban megvalósulhat a béke, a szeretet, a fejlődés állandó jelenléte. Más szóval, a konkrét tettek síkja normákat megfogalmazva igyekszik konkretizálni a szeretet parancsait. Ez a Tanítóhivatal feladata. Thévenot gondolatmenete szerint három megállapítást kell tennünk. Elsőként ne felejtjük el, hogy ezeket a parancsokat emberek fogalmazták meg, s így az erkölcs nem lehet sem örök érvényű, sem univerzális. Minél inkább a részleteket nézzük, annál inkább szembetűnő az idő és a társadalmak ellentéte, annál inkább lehetséges, hogy elévülnek. Több példa mutatja ezt. Csak egyet említünk: a középkorban a teológusok halálos bűnnek ítélték, ha egy férfi az áldott állapotban levő feleségével nemi életet élt! Végül, a normák felállítására bizonyos kockázattal jár, minthogy személyek, vagy ideológiailag befolyásolt csoportok dolgozzák ki, lehetséges, hogy a tudomány téved, vagy a hatalom gyakorol nyomást. A törvényeknek hatékonyaknak kell lenniük, hogy betarthatóak legyenek.

Az egyéni sík

Az egyéni itt azt jelenti, ami minden korban, de főként minden emberben egyedülálló a világon. Nyilvánvaló, ha nem akarunk a levegőbe beszélni, hogy az erkölcsnek vigyázni kell minden ember, és minden emberi helyzet egyediségére. Az erkölcs azt keresi, ami ezt meghatározott helyzetben lehetővé teszi. Az Egyház tanítása ezen az egyéni síkon, ahol a kiindulópont a lelkiismeret, mindig is világos volt. Érvényes a II. János Pál által írt Splendor veritatis (1993) kezdetű enciklika tanítása, amely Szent Tamás gondolataira utal: „Ha egy adott helyzetben lelkiismereted azt mondja, viselkedj így és így, az Egyház pedig épp az ellenkezőjét mondja, akkor kövesd lelkiismereted szavát, de törekedj arra, hogy józanul láss.”

Az Egyház erkölcsi tanítása nem „diktátum”, amit mindenáron követni kell, hanem azt a fényt hordozza, amely arra hivatott, hogy megvilágosítsa az emberek lelkiismeretét, ami mindig is az első kiindulópont lesz döntési helyzetekben. Viszonyítási pontokról beszélünk, amelyek ahhoz segítenek hozzá, hogy a boldogság útjára találjunk. Úgy gondolom, egy olyan társadalomban, amit a pillanat kísértése és az intolerancia növekedése jellemez, két dologra kéne odafigyelni: a tartós szeretetre, és az előítéletek kiirtására.

A hűség

Sok nevelő megijed a nehézségektől, amit a fiatalok csoportjai jelentenek, de ilyenkor fontos arra gondolnunk, hogy nem az a lényeges, amit mondanak, hanem ahogy élnek, vagy ahogy próbálnak élni. Az a feladatunk, hogy megértessük azokkal a fiatalokkal, akik a pillanatba menekülnek, hogy ez az öröm időleges, a boldogság viszont a tartós kapcsolaton alapszik. Az érzelmi életben nagy jelentősége van az időnek: a lelkiismeret ideje, a vágy ideje, a találkozás ideje. A mai világban, ahol a gyorsaság és a fogyasztóiség mozgatja a hétköznapiakat, a szeretet akkor bontakozhat ki, ha türelemmel időt adunk számára, hogy megszülessen, növekedjen és fejlődjön. A vágy ideje nagyon fontos. Ekkor készülünk fel a másikkal való találkozásra, ekkor fedezzük fel a másikat, ilyenkor érünk, ekkor beszélgetünk, sétálgatunk együtt, ekkor tervezgetünk, veszekszünk, vagy nézzük egymást. Természetesen ez az érés csak egyetlen „partnerrel” kapcsolatban következhet be. Anélkül, hogy időt adnánk ahhoz, hogy meghallgassuk a másik és a magunk lelkét, lehetséges, hogy a találkozás nagyon hamar egysíkú lesz és elveszti jelentőségét.

(Folyt. köv.)

Jean-Marie Petitclerc

Vasárnapi jegyzet

Lelke mint az erdőé

Hajnalfényben áll előttem a hegy, a Pilis egyik bérce. „Szent hegyé” - írta Prohászka Ottokár Székesfehérvár egykori tudós püspöke, aki annyira szerette a természetet. Lelke mint az erdőé – mondhatja, aki könyveit olvassa, melyekben gyakran találkozik az isteni érintéssel, amely titkos pecsétként ragyog minden fán, bokron, megcsillan lepkék szárnyporán, füveken, virágokon, szivárványt köt harmatcseppek víztörésében. Prohászkanak a tudomány, a művészet, maga a természet a teológia szolgálólánya volt, írásai, szavai ezt hangsúlyozzák is. Elragadtatással beszélt Isten teremtett művéről, mintha érezte volna már száz évvel ezelőtt, hogy mekkora veszély fenyegeti fát, bogarat, madarat, s hogy kiégnek a mezők liliomai...

Hogyne ragadna el most ez a féltő gondolkodás, amikor a pusztulás utálatossága uralja a világot: tengereket, folyókat, és apokaliptikus jövendölések íródnak a Föld jövőjéről...

„Tekintetem a hegyre emelem” - éneklé a zsolnár, onnan várom az Úr segítségét. Magaslatok teológiájában kibontja szárnyát a lélek és megragadhatóvá teszi a víziót. Prohászka püspök gyönyörű története illeszhető ide: Ifjú koromban Budapesten találkoztam a főpásztor hajdani titkárával. Már idős pap volt, gyakran emlegette egykori „gazdáját”, a székesfehérvári püspököt. Egy alkalommal ezzel állt elő: - Szereted a természetet? Bólintottam, a Mátra alján nőttem fel. No látod, mi meg Prohászkaival a Pilis hegyénél, a volt ciszterci kolostorhoz tartozó vízimalom még álló dombjánál pihengettünk gyakran. Ide szeretett kijárni. Egyszer arra lettem figyelmes, hogy mozdulatlanul ül egy jókora hársfa alatt, fölfelé tekint és ennyit mond (latinul): Praesentia. Ugye érted mit jelent? - kérdezte tőlem. Igen, értem: Jelenlét -, ez az értelme. Ajánlom - folytatta, nézz bele a Magasságok felé kötetébe a díszkiadásból. Különös szavakat olvashatsz a tudós püspöktől, melyek azt igazolják, hogy a természet számára szoros kapcsolódás is volt a kultúrához. Többet nem mondott, én meg otthon előkaptam a kötetet. Megvan a teljes sorozat most is, derék bérmaapámtól, a plébánostól kaptam tizennyolc éves koromban. (Szerencsére jól kezdődött tehát az ismeretszerzés, tágranyítás a világra!) A jelenlét valódi értelmét a leírt kis történetből előlegeztem, elmélyíteni viszont a Pilis hegyén című Prohászka-esszéiből tudtam. Zseniális írás, táj és lélek remek összetartozásában, műveltség és spiritualitás egységében. Így is rövidíthetem a lényegét: Isten a történelemben, Isten, aki a teremtésben hagyott nyomával (ebben az esetben a fa látásával, csodálatával) is elragadja az embert, aki megtanulja, mit jelent a természet sokszínű értéke Isten teremtő keze által. A természet sohasem hazudik. Valaki azt írta, hogy egyetlen fa is maga az igazság, mivel kezdettől nem lehet más. A mai sokféle „átakulás” a gondolkodás korcsosodásával is járhat. A hamisítás ezer veszély lehet! Álljon itt egy részlet Prohászka-tól, utolsó esszéjéből, 1927-ből: „Nekem a Pilis szent hegye, s szívesen merülök el beszédes s megigéző csendjébe. Ha Pomáz felől iparkodom a pilisszentkereszti völgyön fölfelé, egyre mélyebb csendbe és embertelen magányba jutok. Erdőkoszorúzott hegyek sorfala szegélyezi az utat, s kúpjaik, mintha csak szélesen fölépített románstílusú gyertyatartók volnának, strázsát állnak jobbra-balra. A kúpokon mintha lángok lobognának, melyeket a történelem, a genius loci gyújtogat, tiszteletére a dachsteini mészkőből természet-építette 750 m magas oltárnak, mely a Pilis hegye. A völgyet s a hegyet a mennynek barokk boltozata íveli, téralkotó s a fehér felhők közt végtelen távlatokat nyitó művészetével.”

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

Megjelent a Toronyirány magazin idei 3. száma, mely az egyházmegye területén minden templomban és egyházi intézményben ingyen kapható. A szokásos rovatokon kívül íráások, tudósítások olvashatók a Székesegyházban tartott papszentelésről, az egyházmegyei hitoktatók tanévnyitójáról, a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató megújult és kibővült szakellátási feladatairól, valamint gyulai Nádi Boldogasszony templom nagybúcsújáról. A kiadvány továbbá beszámol Bálint Sándor néprajztudós boldoggá avatásáért tartott szentmiséről, az új felsővárosi minorita plébános szolgálatáról és terveiről, a Szent Gellért Fesztivál programjairól, illetve az egyházmegyei nyári táborokról. A magazint a Szeged-Csanádi Egyházmegye kulturális és sportéletét összefoglaló hírek zárják.

Szeptember 12-én, az Összművészeti Minifesztivál keretében mutatták be az alsóvárosi ferences kolostor udvarán Keserű György: *A farizeus halála* című drámáját. Az újszegedi Liget Társulat passiójátéka Szent Pál megtérését mutatta be a nagyheti eseménysorba ágyazva. Jézus szenvedéstörténete a háttérben, a színpalak mögött zajlott, a néző mégis nyomon követhette az eseményeket Mária és a tanítványok szűrőjén keresztül. A fogadó falai a történet elején még eltakarták az emberiség legnagyobb drámáját, de jelenetről jelenetre - tükör által homályosan - felderengett egy-egy epizód, mondat és arc a jól ismert történetből. Mindez pedig bemutatta a korabeli Jeruzsálemet és a korhú kálváriát.

A mai napon, szeptember 13-án minden magyarországi katolikus templomban a Szentföldön élő keresztények megsegítésére történik a perselyadományok gyűjtése.

A Covid járványra való tekintettel, megfelelő időjárás esetén a szeged-tarjánvárosi Szent Gellért Plébánia közössége a Tátra téren, szabadban tartja a mai napon, a 10 órákor kezdődő szentmisét.

A móravárosi Szent Kereszt Plébánia búcsújához kapcsolódó ünnepi szentmiséje szeptember 13-án, azaz ma 10 órákor kezdődik. Az alkalomra meghívott főcelebráns Balogh Ottó újmisé, a gyulai Nádi Boldogasszony Plébánia káplánja, aki a szentmise végén újmisé áldásban részesíti a híveket.

A Szegedi Katolikus Egyetemi Lelkészség által szervezett, vasárnap este 8 órákor kezdődő szentmisék a nyári szünidő után, szeptember 13-án indulnak újra a Székesegyházban.

A jezsuiták Szent József templomában (Dáni János u. 3.) a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus eredeti időpontjában, szeptember 13-20. között egyhetes, 168 órás szentségimádásra hívják a szegedi plébániák, lelkeségi mozgalmak és közösségek tagjait. Az imahetet szeptember 13-án, este 1/2 nyolckor Gyulay Endre ny. püspök ünnepi szentmise keretében nyitja meg, a zárómisét pedig szeptember 20-án Kiss-Rigó László püspök celebrálja.

A Filharmonia Magyarország szervezésében megvalósuló Orgonabérlet-sorozat új évadbeli első koncertje Somogyi-Tóth Dániel orgonaművész, Csósz János trombitaművész, valamint a Kodály Filharmonia Debrecen rézfúvós együttes közreműködésével szeptember 14-én, hétfőn 19.30-kor kezdődik a Székesegyházban. A hangversenyen többek között Liszt Ferenc, Antonio Vivaldi, Henry Purcell és Georg Friedrich Händel művei hangzanak el. További információ a <https://filharmonia.hu/program/> világhálós oldalon található.

A Jezsuita Szabadegyetem keretében szeptember 14-én, az esti szentmise után a jezsuita Tökés György *Misszióban Sri lankán* című előadását hallhatják a közösség tagjai. Az érdeklődőket 19.15-től szeretettel várják a jezsuiták Szent József templomának hittantermébe (Dáni János u. 3).

Szeptember 18-án folytatódik a Dóm Művészeti Salon programsorozata. A hosszabb szünetet követően Hegedűs D. Géza Kossuth- és Jászai Mari-díjas, érdemes művész „Hogyan mondjam el Neked?” című irodalmi estjére várják az érdeklődőket a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. Az előadások - melyekre jegyek az intézmény jegypénztárában válthatók - 17 és 19 órákor kezdődnek.

Szeptember 19-én, szombaton 19 órától egyházzenei koncertet rendeznek a szeged-tarjánvárosi Szent Gellért templomban (Tátra tér 5.) Dóbisz Áron orgonaművész és Samodai Bence János trombitaművész közreműködésével. A műsoron Bach, Vivaldi, Purcell, Martini és Liszt Ferenc művei szerepelnek. Minden érdeklődőt szeretettel várnak a szervezők.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye 13. alkalommal rendezi meg, ez alkalommal a járvány okozta nehézségek miatt csak hazai művészek közreműködésével a Szent Gellért Fesztivált, az egyházmegye első püspöke, a vértanú Szent Gellért ünnepéhez kapcsolódóan. A szeptember 24-30-ig tartó hangversenysorozat ezúttal a Szeged-Csanádi Egyházmegye fennállásának 990. valamint Ludwig van Beethoven születésének 250. évfordulójának állít emléket. A Székesegyházban rendezendő koncertek és a tudományos előadások ingyenesen tekinthetők meg. A fesztivál részletes programja a www.szentgellertfesztival.hu világhálós oldalon található.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia vezető tisztségviselőinek öt évre szóló megbízatása lejárt, így a konferencia őszi rendes ülésén a tisztségek megújítására került sor. A testület tagjai szeptember 2-án Veres András püspököt választották meg az MKPK elnökének. A megbízatás újabb öt évre szól. Ismét elnökhelyettségét választották Udvardy György veszprémi érseket. Az Állandó Tanács további tagjai: Erdő Péter bíboros, érsek, illetve Székely János szombathelyi megyéspüspök lett. A konferencia titkára továbbra is Tóth Tamás, akit 2018-ban választottak erre a tisztségre.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Pro Cultura Christiana-díjat adományozott Lukács László piarista szerzetesnek, Bodonovich Jenő ügyvéd pedig Pro Ecclesia Hungariae-díjat vett át. A kitüntetések a testület nevében a konferencia elnöke, Veres András püspök adta át szeptember 2-án, Budapesten.

Ferenc pápa szeptember 2-án elfogadta Jakubinyi György nyugalmazott gyulafehérvári érsek lemondását az Örmény Kormányozásgról és kinevezte Kovács Gergely gyulafehérvári érseket örmény apostoli kormányzóvá ad nutum Sanctae Sedis. Szeptember 8-án Özsentsége elfogadta Mons. Péntes János lemondását a Szabadkai Egyházmegye éléről, kánoni kora betöltése indokával, és egyidejűleg Mons. Večerin Slavkot, a Szabadkai Egyházmegye papját, eddigi általános helynököt, szabadkai püspökké nevezte ki.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Seberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.